

Gözaltı evinden çağırılıp getirildiği görülen sanık Ali TURAN huzura alındı:

HÜVİYETİ : Ali TURAN, Şükrü oğlu, 1945 doğumlu, Siverek Gülabı Bey mahallesi, Kandilli sokak No:11 de oturur, Traktör şoförü,

Suç konusu olay ve örgütsel münasebetler konusunda gerekli açıklamalar yapılarak ve hatırlatmalarda bulunularak soruldu :

NİSAN 1972 tarihinde bir soygün zanlısı olarak hapse düşmüştüm. Tahliye edildikten sonra bizim orada adettir. Geçmiş olsuna gelirler, bu arada evelden beri komşumuz olan Seyithan DOKAY yanımda tanımadığım bir yabancı ile bize geldi. Bana geçmiş olsun dedi. Bu sırada babam da hasta idi. Annem misafirlere çay hazırlarken sağdan soldan konuşma açıldı. Konuşma sırasında yabancı olan şahıs ve Hüseyin olarak kendini tanıtan bu kişi bizim perişanlığımızdan köylünün sömürüldüğünden ve onların bir gün yapılacak hareketle refaha kavuşacağından bahsetti. Ve bize isterseniz bu durumdan kurtulabilirsiniz dedi. Çok geçmeden kalkıp gittiler. Daha sonra ben Seyithan'ı gördüm zaten müdavimi olduğum Emniyet kiraathanesine gelir yanımda otururdu. MAYIS ayı başlarındaydı. Yine karşılaştık ben bize gelirken getirdiği adamın kim olduğunu sordum bana ben bir teşkilata mensubum bazı çalışmalar yapıyoruz şayet sende bizim örgüte girersen fakirlikten kurtulursun, hasta babana ilaç parasını temin edersin dedim. Bana teşkilatın ne yolda çalıştığı hakkında fazla bilgi vermedi. Dolayısıyla ne gibi işte çalışacağımı bilmiyordum. Ancak aynı günler içinde Seyithan DOKAY yanıma gelirken Viranşehir taraflarına gitmiyormusun orada bir emanetimiz var çok mühim onu getir dedi. Ve bana bir yer tarif etti. Buna göre; Viranşehir'in çıkışında Urfa yoluna saptıktan sonra yolun epeyce içine güşen ve kuzey yönüne rastlayan yerde eski üç ayaklı İbrahim Paşa sarayı vardır. Bunun güneye rastlayan ayağının yanında bir valiz gömülüdür. Bu valizi getir dedi. Ben valizde ne olduğunu sormadım. Peki dedim fakat o günlerde kendim gidemediğim için ağabeyim Abdullah Viranşehir tarafına iş dolayısıyla gideceğinden Seyithan'ın bana söylediği şeyleri ağabeyime söyliyerek gelirken bu valizi de alıp gelmesini tembih ettim. Gittikten bir gün sonra ağabeyim valizi getirdi evde beraberce açıp baktığımızda içinde 4 tane bomba olduğunu gördüm. Annem korkttu bunları saklayın başına bir dert gelir dedi. Bazı de eski evlerin kapısının arkasında bulunan dayak boşluğuna bombaları koyup üstünü çamurla kapattık. Bu sıralarda Seyithan'ın İstanbul'a gittiğini duydum dolayısıyla kendisini göremedim. Ben de çalışmaya gittiğimde Seyithan İstanbul'dan dönmüş ve ağabeyimden bombaları sormuş ağabeyim Abdullah'da bombaları getirdik evde saklı şekilde cevap vermiş. Söylediğim zaman aşağı yukarı TEMMUZ ayı (1972) başlarına rastlıyor. Biçer döver arıza yaptı için TEMMUZ ayı ortalarında Siverek'e döndüm. 10 gün kadar çalışmaya gitmedim. Bu sırada Seyithan İstanbul'dan dönmüştü ki karşılaştık bana 900 lira para ile bir mektup verdi. Bunu İstanbul'dan getirdiğini parayı ve mektubu bize ziyarete gelirken yanında bulunan teşkilat adamının söylediğini söyledi. Ayrıca silah getirme için bu paranın kullanılacağını ve silahı getirmem halinde ayrıca yine para verileceğini ifade etti. Bana verilen parola ve Seyithan'ın söylediklerine göre Cizreye gidecektim. Buraya 10 Km. uzaklıktaki Suriye hududuna yakın Muhammedinan köyüne varacaktı. Orada Halil isimli birisini görerek Cudi şeklinde parola verecektim. Böylece beni tanıyan bu kimse beraberinde Singemar köyüne geçecektik. Bu köy Suriye'dedir. Oradan Halil'in bildiği yerden verilecek silahları ve diğer eşya ve malzemeyi getirecektik. Getirdikten sonra Antep'te Işık Otelindeki şimdi ismini hatırlayamadığım birisine mektup yazacaktım. Şayet yazdığım mektupta kardeşimin düğünü haloldu tarzında haber

[Handwritten signatures and marks at the bottom of the page]

yollarsam bu silahları getirdiğim anlamına gelecekti.Selam kelam yazarsam bu da silahları getiremediğim anlamına varacaktı.

Hal böyle olmakla beraber ben korktum ve gidip silahları getirmediim. Çünkü işin içinde bazı karanlık taraflar vardı.Yalnız bana verilen 900 lirayı da harcamıştım.Çünkü sıkıntım vardı.Seyithan'ı gördüm bana silahları sordu bende gitmediğimi vermiş oldukları parayı iade edeceğimi söyledim.Fakat Seyithan'a bu parayı harcadığımdan çıkarıp veremedim.Daha sonraki günlerde bir kısmını peyder pey iade ettim ise de , halen 900 lira silah parasından üzerimde 300 küsur lira kaldı.dedi.

Ben bombaların dışında,10 tabanca ve 22 fünüye temin etmedim.Bunlar arasın da bir tabancayı belimde göstermiş değilim.Seyithan'ın bana geçmiş olsun demeye gelirken yanında getirdiği ve bir kere de mektubu ile 900 lirasını verdiği ve bar Hüseyin olarak tanıtılan kişinin burada resmini gösterdiler.Hatta kendisini de gösterdiler.Teşhis ettim.Ancak bunun Hüseyin değil Musa takma adında ve fakat gerçek kimliği ile İbrahim KAYPAKKAYA olduğunu öğrendim.Meğer teşkilatta sahte isimlerle çalışıyormuş.İbrahim KAYPAKKAYA'nın yanımızda bulunan resmi sanığa tekrar gösterildi.Evet Hüseyin budur,Seyithan'ın bize getirdiği şahıs budur dedi. Ben Siverek'te aynı teşkilata dahil başkaca kimse ile temas etmedim.Ramazan BALPEPEK ve Bayram LAÇIN'i tanırım fakat örgütsül bir ilişkim olmadı.Bildiklerim ve ilişkilerim bundan ibarettir.Dedi.İş bu ifadesinin serbestçe ve hiç bir baskı ve tazyike maruz kalmadan alındığını beyanla ifadesi okunup imzalandı.4 ŞUBAT 197

ASKERİ SAVCI

Yaşar DEĞERLİ
Hâkim Kd.Yüzbaşı

T.K.

Beytullah AKGÜL
P.Çvs.

SANIK

Ali TURAN

Ali Turan

TÜRKİYE SOSYALİST İKTİSADİ VE KÜLTÜR REVSİYONU

EK İFADE ZAPTI :

TURAN
ARSIVI 65

4 ŞUBAT 1973 tarihinde ifadesi alınan sanık Ali TURAN'ın beyanları ile daha sonra ifadesine baş vurulan sanık İrfan ÇELİK'in beyanları arasında meydana gelen tutmazlığı gidermek ve boşluğu doldurmak için Ali TURAN'ın ek ifadesinin alınması amacıyla Ceza Evinden celp edildi.

Huzura alındı, daha önce ifadesi alınması sırasında hüviyeti tesbit edilmiş olduğundan ve şahsı tarafımızdan tanınmış olduğundan, yenido hüviyet tesbitine lüzum görülmezsizin SORULDU :

Ben ilkkez Muzaffer ORUÇOĞLU'nu 1971 yılının Temmuz aylarında tanıdım. Biçer döverde çalışıyordu. Araç arıza yapmıştı, o sırada yolun kenarına doğru yürürken yanıma sonradan Muzaffer ORUÇOĞLU olduğunu öğrendim ve bir takım ilişkilere girdiğim bu kişi bana ne iş yapıyorsun, kaç lira alıyorsun gibi sualler sordu. ve benimle ilgilendi. Bende ona işimden memnuniyetsizlik ifade ettim. Bu durum karşısında ORUÇOĞLU ile fazla bir konuşmaya girmedik, yalnız bana durumumla ilgili bazı sualler daha sormuştu. Biçer zamanı geçtikten sonra Siverek'e geldiğimde bir rastlantı olarak Muzaffer ORUÇOĞLU ile tekrar karşılaştık, bana bizimle çalışırmısın şeklinde bir teklifte bulundu, bende nereden çalışacağım diye sorduğumda : Biz devrimciyiz, sömüren sömürülen sınıflar vardır. Ezilenlerin hâkim olduğu bir sınıf mücadelesi için çalışıyoruz. Ezilen işçi ve köylü iktidarını kuracağız. Dedi. Ben birden bire çalışmayı kabul ettiğimi söylemedim. Bir düşünüyüm dedim. Bu sırada son bahar ekimi dolayısıyla motora girecektim. İşim olmamıştı, bunalam içinde idim. Ali ile yani Muzaffer ORUÇOĞLU ile tekrar karşılaştığımda kendisine çalışacağımı söyleyince bana seni yurtdışına Ortadoğuya gönderelim dedi. Herhangi bir Gerilla kampından söz etmiysek benden bir merak yarattı. Bunun üzerine gideceğim dedim. Bana bir kart verdi. Kartın üstü arapça yazılı idi. Sen Şama gidersin orada Şaram Bağdat yani Bağdat caddesinde Cepheyi Demokratiye Halk Kurtuluş Partisi irtibat bürosu vasıtasıyla seni alırlar, dedi. Halez Bakiye denen semte gittiğimde burayı bulabileceğimi söyledi. Böylece tek başına Kasım 1971 tarihinin sonlarına doğru Ceylan Pınar yöresinden Suriye'ye geçtim. Ben daha önce Ceylanpınar çiftliğinde çalıştığımdan oradaki geçiş yerlerini biliyordum. Habur denen bir suyun içinden su yolunu takip ederek karşıya geçtim. Şam'a gittim ve Şam'da Alinin bana verdiği kartı ekutturdum. Ali benim için Kerim CEVAT diye yazmış orada'da beni örgütün adamlı olarak kabul ettiler, ve bana Kerim Cevat olarak hitap ettiler. Şam yakınlarında muhayyem denen bir kampa gittik. Orada 15 gün kadar eğitim gördüm. yanlış ifade ettim. Bekletildim. Ve buradan beni Ömer isiminde bir Arap öğrenci ve Gerillacı gelerek alıp Lüblana geçirdi. Ömer daha evvelce Türkiye'de okunmuş bir kişi idi. Lüblan'da Atelfukar denen Suriye sınırına yakın bir yerde bulunan Naif-Hametsmanın yönettiği Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Örgütünün gerilla kampına gittik, orada eğitim görmeye başladım, ise de 13 gün sonra eğitimin ağır şartlarına dayanamıyarak hastalandım. Bunun üzerine Örgüt beni Hastahaneye sevk etti. Tahmin ederim Kızılhaç'ın bir Hastahanesi idi. Orada tedavi gördüm. Hastahane de iken bir ara Halil Sait takma adıyla Mümtaz ÇELTİK'i gördüm. Benden önce kamp dönemleri varmış orada kimlerin olduğunu bilmiyorum. Hastahanede biraydan fazla yattım. bilahare beni göndermeye karar verdiler. Beyrut'a Örgütün irtibat bürosuna geldiğimizde Mümtaz ÇELTİK ve yanında Faik RACİ takma adlı birisi ve ayrıca Sadık takma adlı bir arkadaşla beraber Mümtaz bizi Şam'daki Örgüt

Amir

69

merkezine götürdü. Burada bir kaç gün kaldık. Bilahare Ocak ayının yani 1972 senesi ocak ayının ilk haftalarında Şam'dan ben isminin İrfan ÇELİK olduğunu burada öğrenip teşhis ettiğim arkadaş ve yanındaki Mustafa ÖZTÜRK ile beraber yanıma verilecek mihmandarın yardımıyla Kamışlı'ya kadar geldik. Yanımızda bir çanta mevcuttu bu çantanın içinde 4 bomba ve bir tabanca vardı. Bunun sorumluluğu İrfan ÇELİK'e aitti. Kamışlı'ya geldiğimizde bir gün kaldık ve bize verilen adreste bulduğumuz şahıs bizi kaçakçılarla beraber Türkiye'ye geçireceğini söyledi ve gerçekten daha evvelce bizimle beraber olmayın tanımadığımız bazı kişilerle birlikte Nusaybine geçtik. Nusaybinde otobüste gelirken orama olduğundan Kızıltepeye gelmeden indik. Kır yolundan Kızıltepeye ulaştık, Kızıltepede ben İrfan'dan ve Mustafa'dan ayrıldım. Daha doğrusu Mustafa bizden'de önce otobüsten ineksizin yola devam etmişti. Kızıltepe'de İrfan ÇELİK'i bıraktım. Viranşehirdeki durumu kontrol edeyim sana Otel'e telefonla bildiririm dedim. Ve onun Kızıltepede yazıldığı otelin ismini alarak ve telefon numarasını tespit ederek Viranşehir'e gittim. orada Yıldırım Oteline vardım. Ve etrafı kontrol ettiğimde herhangi bir tehlike olmadığını anlayınca Kızıltepeye İrfan'a telefon açtım. Ve telefonda daha evvelce kararlaştırdığımız parolayı söyledim. (Arabanın parçasını buldum gel) Ben Yıldırım Otelindeyim dedim. Bilahere İrfan'ı bekledimse de buluşamadık, aynı gün daha gazla orada kalmıyarak Urfa'ya geldim ve oradan Siverek'e geçtim. Siverek'e geldikten 2-3 gün sonra Oruçoğlu'nu gördüm, benim kiminle geldiğimi sordu, bende söyledim. Ve İrfan'ın beni bulamadığından bahsettim. Aradan bir hafta kadar bir zaman daha geçti, Muzaffer ORUÇOĞLU beni aramış, haber salmış Siverek'deki Karakeçi camisinde buluştuk. Bana Suruç'den beraber geldiğiniz arkadaş yoldaş İrfan yani Faik RACİ çantasını Yıldırım' otelde bırakmış dedi. Bende daha evvelce çantanın içinde 4 bomba ve 1 tabanca olduğunu biliyordum. Bu çantayı git getir. Ben 1972 Ocak ayının sonlarına doğru Viranşehir'e yalnız başıma geldim Yıldırım Otele vardım. İrfan ÇELİK'in kaldığı ve daha doğrusu çantayı bıraktığı oda hale kilitli imiş, serunca arkadaşım nerde anahtarı üzerinde götürdü, 9 günlük Otel parasını ver dediler, bende arkadaşımı bilmiyorum içeride çantamız kalmış onu alacağım dedim. başka bir anahtarla kapıyı açtık çanta içeride duruyordu. Çantayı aldım getirdim. Otel'de çantanın içinde ne var diye sordular, herkesin şahsi çantası sisi alakadar etmez. diyerek tersledim. Viran şehir'e geldiğimde bu bombaları bizim eve kapının arkasındaki boşluğa sakladım ve üstünü çamurladım. Daha önceki ifademde bahs ettiğim bomba bunlardı. söz konusu bombaları Muzaffer ORUÇOĞLU'na söyledim ileride bunlar bize lazım olacak dedi. Ve daha sonra Seyithan DOKAY vasıtasıyla bu bombaları oradan çıkartıp verdim. Nerde kullanıldığını bilmiyorum. Abiyim Abdullah'ın adının karıştığı bombada budur. Gerçeği saklamak için işe onun ismini karıştırdık. Seyithan karıştırdı. Bu arada Muzaffer ORUÇOĞLU bana örgütteki bazı gelişmelerden bahs etti. silahlı mücadele temel ilkesi ayrılığı sebebiyle Şafak Örgütünden koptuklarını, silahlı mücadeleyi amaç edinir şekilde yeniden örgütlendiklerini ve Doğu PERİNÇEK ile hiç bir ilgilerinin kalmadığını söyledi. Bu sözü ile bizimle çalışmışsın demek istedi, Fakat ben hasta olduğumu ne perançle ne de kendileri

H

— — — — —

herhangi bir çalışma yapamayacağıını söyledi. Ve bu tarihten sonra kayda değer bir ilginin olmadığı. İlişkilerim buraya kadar devam etti, dedi.

Aynı örgüte mensup sanık İrfan ÇELİK celp edildi. Geldiği görülüp şahsı tanınarak huzura alındı. Ali TURAN hakkında vermiş olduğu ifade hatırlattırıldı. SORULDU : Ben daha öncede söylediğim gibi Ali TURAN'la Filistin Halk Kurtuluş Cephesinden dönmek üzere iken Beyrutta daki örgüt merkezinde karşılaştık ve birlikte Türkiye'ye döndük. Viranşehirde buluşmak mümkün olmadı. Ben içinde 4 bomba ve bir tabanca olan çantayı bırakarak gittiğimi söylemişim. Viran Şehirde ayrıldıktan 5 gün kadar sonra İstanbul'da Atıl Anta içinde bomba ve tabanca olan çantayı Viranşehirdeki etelde bıraktığımı söylemişim. Onlar kanalı ile gönderilen haber esas alınarak bu çantanın Otel'den alınması ihtimalinden söz etmişim dedi. Huzurda bulunan Ali TURAN'ı teşhis ettiğini ve takma adının KERİM CEVAT olduğunu söyledi. Keza Ali TURAN'da arkadaşının beyanları doğrudur, dedi. Ve İrfan'ın takma adı da Faik RACİ idi, dedi. B

Ali TURAN'dan SORULDU: Bombalar ve tabanca çantası ile birlikte Seyithan DOKAY aracılığı ile Nusaffer ORUÇOĞLU tarafından biseden alınmıştı dedi. Eski ifadenin diğer kısımları doğrudur. Aynen tekrar ederim, dedi. Başka bir diyeceği olmadığını beyanla birlikte tutulan iş bu ifade zaptı imza altına alındı. 11.4.1973

YASER DEĞERLİ
HAKİM K.D.YZB.
ASKERİ SAVCI

AHMET DOĞANÖNEŞ
S.V.L.M.
T.Y.

ALİ TURAN
S A N I K

IRFAN ÇELİK
S A N I K

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ